

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovecu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celeletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 10. septembra 1920.

Cene inseratom: enostopna petivrstna ali nje prostor 1 krono. Uradni razglesi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

**Bom škornje nabiksav, cigaro prižgav,
Slovenski državi svoj glas bom oddav!**

**Vidiš, Jozej, tako
se ti bo godilo, če
boš glasoval za
Avstrijo!**

Velikovec, 8. sept. 1920.

Zvedeli smo, da nekaterim gospodom „Korošec“ ne ugaja. Pravijo, da preveč napada Nemce. Radi bi tudi, naj bi pisal bolj fino, bolj po gosposko.

Da bi napadali Nemce, to ni res. Odkar „Korošec“ izhaja, ni niti z eno samo besedo žalil poštenih Nemcev. Vedno smo poudarjali, da nas prokleta malo briga, če je kdo Nемеc ali pa Slovenec. V Jugoslaviji bodo morali imeti Nemci ravno tiste pravice kakor Slovenci in drugi narodi, ki žive z nami pod eno streho, pa tudi nič več in tudi nič manj. Omenjamo še, da Slovenci za Nemce niti psovka nimamo, medtem ko nas oni vedno zmerjajo z Windische, windische Hunde, s čuši itd. Kako bo ta ali oni Nемеc glasoval, nas tudi nič ne briga: to je njegova stvar, saj se bo moral sam zagovarjati pred večnim Sodnikom, če bo glasoval za Nemško Avstrijo! Vedno in povsod pa bomo pobijali tiste podkupljene in zapeljane Judeže, ki bi radi spravili naše ubogo ljudstvo v časno in večno nesrečo. Splošno je znano, da pri nas kar mrgoli od Avstrije plačanih agentov, ki z denarjem in pijačo podkupujejo naše nezavedne ljudi, jim grozijo, da jim bodo požgali hiše, da jih bodo ustrelili, pobesili, ubili itd. To

je splošno znano, in vendar se tisti, ki bi morali skrbeti, da se bo glasovanje vršilo pravilno, ne ganejo. Kaj nam torej preostaja družega, kakor da se sami branimo, kakor smo se branili sami, ko so prihajali k nam divji Turki. Kdor torej hujska zoper nas in našo državo, kdor s podkupljanjem, z lažmi in grožnjami spravlja naše nerazsodne ljudi na kriva pota, ta naj sam sebi pripiše, če se mu zgodi kaj človeškega.

Pomisliti je še, da ni med vsemi avstrijskimi agitatorji morebiti niti 10 poštenih ljudi. Saj so to največ bivši folksravbarji, ki so lansko pomlad ropali po naših cerkvah, pobijali slovenske ranjene vojake, skrunili naše žene, naša dekleta, požigali naše domove. Kolikor je nam znano, na Francoskem, Angleškem in v drugih kulturnih državah takim zločincem ne dajejo častnih naslovov in ne postavljajo spomenikov. Kaj takega je mogoče samo v Nemški Avstriji.

Končno naj še omenimo, da je „Korošec“ list za kmetstvo ljudstvo in da ga piše večinoma neokretna žuljeva kmetka roka. In če kmet udari, udari pošteno, pa naj bo že z roko ali pa z besedo!

Širite povsod „Korošca“!

„Freie Stimmen“ protestirajo.

Kakor znano, je plebiscitna komisija odredila, da bodo glasovniki v posebnem prostoru na razpolago glasovalcem. Glasovalec pojde sam v ta prostor, kjer si bo izbral belo glasovnico, ne da bi ga mogel kdo opazovati. Na ta način je popolnoma zagotovljena tajnost glasovanja in onemogočeno, da bi nemškutarji ljudi terorizirali.

To seveda nacelnom ni po volji! V 201. številki „Freie Stimmen“ protestirajo proti temu ter zahtevajo, da se glasovnice izroče strankam zunaj glasovalnega prostora.

Toda le protestirajte — glasovanje bo tajno!

Nemško Avstrijo ubija njeno vojaštvo.

Celovški Nemci in hajmatdinstlarji našim fantom ne morejo dosti napovedati, da bodo morali v Jugoslaviji k vojakom, v Avstriji pa menda tega ni treba. S tem gobeždanjem mislijo pridobiti naše ljudi, da oddajo svoje glasove za nemško judovsko Polomijo.

V resnici pa ima stvar čisto drugačno lice.

Članek 103 avstrijske mirovne pogodbe določa, da smejo imeti Avstriji samo vojake-prostovoljce. Pa ravno ti prostovoljci bodo pogubili Avstrijo in jo pognali v kratkem času v gospodarski prepad. To ni samo naše mnenje, tako govori učenjak in gospodarski strokovnjak vseučilišni profesor dr. Roland von Heyedüs, in sicer v „Freie Presse“, torej v vodilnem listu avstrijskega nemštva. In kaj pove g. Heyedüs?

Prostovoljni vojaki, pravi, so pri današnjih denarnih razmerah najdražje vojaštvo in država, ki mora vzdrževati prostovoljno vojaštvo, je obsojena, da se nikdar ne izkoplje iz svoje ničvredne valute, to je, da ostane v večnem bankerotu.

Prostovoljci zahtevajo od meseca do meseca višje plače, in ker vlada ne more privoliti v vsako novo zvišanje, nastanejo prerekanja in prepiri, disciplino

vzame vrag in konec koncev je ta, da se spremeni takšno prostovoljno vojaštvo v oderuške tople, ki izžemajo državo in s tem najbolj kmeta, davko-plačevalca, ki mora s svojimi davki plačati to strašno drago postopaštvo.

To ni nobena novost. Kamorkoli pogledamo v zgodovini, vselej vidimo, da je propadala ona država, ki je vzdrževala prostovoljno vojaštvo, in da so ti prostovoljci s svojimi rastočimi zahtevami gnali davke v take višine, da je propadlo poljedelstvo in obrt.

Nasproti pa pravi zgodovina, da se da državno gospodarstvo in s tem tudi blagostanje kmetskega prebivalstva vzdržati samo s splošno vojaško dolžnostjo, kakor jo ima Jugoslavija, kakor hitro pa se uvede prostovoljstvo, propadata kmet in država.

Pri tem prostovoljnem vojaštvu bomo poginili, pravi Heyedüs. Ako pojde tako naprej, propade država in omika. Rešitev je mogoča samo, ako nam naši sovražniki dovolijo vojaško dolžnost.

In to bodo Avstriji njeni nekdanji sovražniki morali prej ali slej dovoliti, ako hočejo da pridejo do vojne odškodnine. Ne bo trajalo najbrž niti tri leta, in zopet bodo morali avstrijski fanti k vojakom kakor pred vojno. Razlika bo samo ta, da so pred vojno služili cesarju, zdaj pa bodo služili judovskim žepom.

Ker ima Avstrija pa samo 6 in pol milijonov ljudi in bo morala vseeno vzdrževati precej vojaštva, bodo morali jemati skoraj vse fante k vojakom, brez oproščenja in brez olajšav za kmetsko prebivalstvo.

Kmetu bo primanjkovalo vsled tega delavcev, zraven pa bo moral plačevati še obilno vojaštvo; kajti kmet je podlaga države. Ker pa je v Avstriji le slaba petina kmetskega prebivalstva, bi bilo davčno breme tem težje, neznošno. Avstrijski kmet je obsojen, delati trikrat hujšo tlako, kakor je bila ona pred 200 leti.

Koroški kmet, koroški fant, zamisli se nad besedami nemškega učenjaka.

Kako odirajo judi v Nemški Avstriji kmeta?

Tako-le toži Nemec v „Bauern-Blatt“-u:

„Za Avstrijca je sedaj že najmanjše potovanje v tujino skrajno poučno. V nobeni drugi državi najpotrebnejše stvari niso tako drage kakor pri nas v Avstriji. Tudi ako vpoštevamo višjo denarno vrednost in če preračunimo tuje cene na naše, so pri nas življenske potrebščine še veliko dražje kakor drugod. Naše prebivalstvo se nič ne zamisli in godrnja nad malim trgovcem. On pa ni kriv draginje, temveč oderuške centrale in banke.“

Samo en primer! Državna centrala za sladkor računa že samo za posredovanje pri nakupu češkega sladkorja za vsako kilo 44 kron. Ker kupi centrala vsak mesec 18 vagonov sladkorja, ima že za samo posredovanje do nove žetve 64 milijonov debička. Pri vsaki kili cukra izžemejo judovske banke, ki vodijo to centralo, 44 kron revežu Avstrijcu.

Ravno tako je pri usnju. Štajerska deželna centrala za usnje je dobila, kakor piše „Grazer Tagespost“, podplate po

36 kron za kilo in ga prodaje po 147 do 200 kron čevljarjem.

Enako odirajo avstrijski judi ubogega kmeta pri drugih izdelkih.

Kmalu ne bo več res,

da je Avstrija nemška. Morali jo bomo imenovati „krivonosna Avstrija“. Pred vojno je bilo v celi avstrijski državi z njenimi 52 milijoni prebivalcev 6 procentov judov. V majhenki nemški Avstriji pa so našli pri letošnjem ljudskem štetju 10% judov, t. j. na vsakih deset oseb pride že en Hebrejec. In te pijavke prekupčujejo, goljufajo ter verižijo in ne bo dolgo trajalo, da zverižijo celo državo v judovske malhe. Ubogi kmetič, ki bo tam plačeval davke po judovski samovolji, oddajal živino in žito za smešne cene judovskim prekupovalcem, nosil puško in umiral za — judovske žepe. Da, da, nemška Avstrija je pomilovanja vredna deželica. Pa je še vedno nekaj ljudi, katerim se hoče v ta česnjeva nebesa.

Avstrija na prodaj! Kdo kupi? bum, bum, bum!

Dr. Renner, glava nemško-avstrijske politike, je pravil te dni: Vlada je uvidela, da je republika gospodarsko preveč izčrpana, in zato ne mislimo prositi za spremembo mirovne pogodbe. Ne gre, loviti se za nedosegljivi cilji, naša rešitev je v združitvi z Nemčijo.

Dobro. Naj hodi Švaba, kamor ga srce vleče. Ampak, ampak!

Nemški državni minister Koch je spregovoril tudi te dni. In kaj je pravil?

„Da se izognemo državnemu bankrotu nemške države, moramo seči še enkrat po oddaji premoženja, in sicer najmanj po 70 odstotkih.“

Torej državni rop tukaj kakor tam. Korošec, ako hočeš oddati 70 procentov s trudom in štedljivostjo prisluženega premoženja, pojdi in glasuj za nemško Avstrijo.

Nikjer jih ne marajo.

Nemško-avstrijsko prebivalstvo pojema. O tem tožijo Nemci že dolgo. Šest in pol milijona jih je, pa premišlujejo največ o tem, kako bi zbežali iz Avstrije. Izseldjujejo se na vse vetrove. Pa jih menda nikjer ne marajo. Iz inozemstva prihajajo same pritožbe. Pa ni čudal! Kdo naj ljubi ljudi, ki so šest let divjali in razbijali vse, kar so mogli doseči? Ampak zdaj so našli obljubljeno deželo. Kaj menite, kje je ta kotic na svetu? Albanija, roparska, divja Albanija!

V eni iz zadnjih številčk časopisa „Der Auswanderer“ se priporoča Mihelnu, da se seli v Albanijo, sedaj tako kruto tepeno od naših vojakov. Nočem opisovati Albanije. Vsakdo ve, kakšne sladkosti tam čakajo človeka.

Hudo, strašno hudo so jo morali v nemški Avstriji že zavoziti, ako se ogrevajo za Albanijo, kjer je že od nekdanj lakota doma. Toda v Avstriji mora biti še večja, beda še strašnejša.

Koroški Slovenec, oddaš li svoj glas za avstrijsko Polonijo, je pač ravno tako dobro, ako povežeš šila in kopita ter se preseliš v Albanijo.

Po Grebinju.

Po „Kärntnertagu“ v Grebinju sem na skrivaj poslušal ta-le pogovor dveh sinov Helledorfovih forštnarjev:

Mlajši Manner: Der Vater schickt mich immer herum und sagt mir, was ich den Leuten erzählen soll. Weißt, lieber Loidl, unsere Leute sind schon gescheit, bei denen kann man über die Windischen lachen und schimpfen, aber die deutschgesimten Bauern sind so stockdumm, daß sie jede, noch so fauldicke Lüge glauben. Zum zerplatzen! Die glauben, daß in Klagenfurt das Mehl nur 5.40 K kostet und daß 1 kg Getreide um 20 K verkauft wird. Nicht wahr, das ist lustig!

Mlajši Loidl: No, no, die Geschichte wird nicht stimmen! Auch ich komme zu Bauern und wundere mich, seit wann die Leute so klar denken. Mein Vater meint, dein Papa ist zu alt, ein alter Feldwibel, der die Zeit nicht mehr versteht! Er glaubt die Slowenen sind schon verschwunden, aber der „Kärntnertag“ hat gezeigt, daß sie uns über'n Kopf wachsen. Kärnten ist e schon aufgeteilt — hol's der Teufel — und die Leute wissen das. Was sagt man bei Euch zu Hause über unseren „Sieg“ in Griffen?

Mlajši Manner: Weißt, aufrichtig gesagt, der Papa hat den Abend geweint. Solche Früchte für die langjährige Arbeit! Uns bleibt nur der Trost, daß uns der Baron gut versorgt. Aber der Papa will bis zum letzten aushalten, wie im Kriege. Die Windischen kann man auch kaufen, später werden die schon alles doppelt zurückzahlen oder es ist alles hin! Fort mit Schaden, jedenfalls geht's auf fremde Rechnung, darum nur an die Arbeit!

Tako sem slišal in tako tudi povem. Že davno sem vedel, da so baron in forštnarji med kmeti kakor volk za pastirja. Rad bi samo še doživel, da bi noben pavr ne lizal več tiste palice, ki ga tepe. Pamet je boljši ko baronova zamet! Grebinjski kmet.

Nazaj ni mogoče!

Kaj ne, da bi bil norec, kdor bi svojo hišo, komaj da jo je s trudom in muko sezidal, zopet podrl in lastnoročno odnašal kamenje v kamnolom in opeko v opekarnó?

Slovenski Korošec, v nemški Avstriji jo boš moral podirati. Le pomisli!

Za tvojo dobro jugoslovansko krono ti bodo dali nemško, jedno za jedno. Na ta način oddaš dve tretjini premoženja za nič in zopet nič.

Pa ne dovolj. Razun tega te zadene še splošna oddaja premoženja. Od preostale tretjine oddaš najmanj še eno četrtino. S preostalo beračijo boš moral gospodariti, plačevati grozotanske davke, oddajati pri tem živino in pridelke za smešne maksimalne cene, ki ti jih bo narekoval dunajski žid. In kam da boš prigospodaril s preostalo beračijo, si lahko predstaviš: na beraško palico ali pa v Ameriko.

Ako ti je beraška palica ljubša nego izobilje in blagostanje v jugoslovanski državi, pojdi in glasuj za nemško-židavsko Avstrijo!

Širite povsod „Korošca“!

Velikovški okraj.

Vesele. Znani obergšajter Oslov baron farba naše ljudi s prisojeno lažjo, da bo vsak dobil cukar po 40 vinarjev kilo, kdor bo glasoval za Nemško Avstrijo. Ne misli si, da ti bo šlo naše zavedno ljudstvo na te limanice. Povej to rajši sebi enakim tepcem, pa še oni ti ne bodo verjeli. Predobro te poznamo! Andrej, podkupljen si prav mastno iz Celovca. Izdajalec svojega naroda si, zaničevalec svojega materinega jezika. O tem priča napis na grobu tvoje matere!

Št. Vid pod Juno. Ko so lansko leto pridre nemške roparske bande v našo vas, je bil tudi znani hujskač in izdajalec Jernejev Tin iz Horc pri ropanju v farovžu prav moško zastopan. Vedno še misli, da se bodo vrnili ti za njega zlati časi. Tinej, povemo ti, in zapomni si za vselej, da tega pri nas nikdar ne boš več doživel! Ne ti nam, ampak mi bomo dali tebi vetra.

Pokrče. Naši nemčurji so bili dosedaj tako pohlevni kakor ovce, toda sedaj jim je pa zrastle greben. Zaraditega je pa potreba da si jih en bart bolj na tanko ogledamo. Ti so Jožef Kramer, zidarSKI mojster v Ličji vasi, in Wedenik, gostilničar v Pokrčah. O prvem ne bomo dosti razpravljali, ker ne bomo imeli nobenih sitnosti z njim. On pravi, če bo ostala Jugoslavija, bo vzel svoj ruksak in bo šel v Deutsches Reich. Mi bomo pa malo pokadili za njim, kedar ga bo noč vzela, pa bo dobro. Pa z Wedenikom bomo pa imeli res križe. On pravi, da se bo prefarbal po plebiscitu, ako bo Jugoslavija. Gospod Wedenik, ali ne veste, da po toči ne pomaga več zvoniti. Sedaj bi bil še čas, ako bi se hoteli spokoriti, po plebiscitu ne dobite več odveze od nas. Kadar boste enkrat zašribani v ta črne bukve, potem vam ne pomaga nobena žavba več. Od začetka do sedaj je imel ta mož še zmiraj slovenski napis na gostilni, sedaj ga je dejal proč. Pravi, da ga Celovčani ne razumejo. Sedaj je napravil tablo z nemškim napisom; pa tudi ta je izginila. Pravi, da so mu jo Slovenci ukradli. Ja, ja, moj dragi Wedenik, kmalu bova zapela tisto: „O du mein lieber Augustin, alles ist hin“.

Grebinj. Das Edelvolk. Naša „visokoizobražena“ Mannerjeva in Loidnova gospoda si je v nedeljo tako opekla parklje, da že ves teden cvili in tuli kakor ranjen volk. Sinovi in hčere teh „hochgebildet“ gospodov kričijo in žvižgajo za vsakim Slovencem, kjerkoli ga vidijo. Ker se je govor tega visokega gospoda v nedeljo skisal, ga je izlil na svoje otroke, da naj oni oznanjajo ljudem, kako krasen govor je stuhtal v Celovcu: žvižgati za vsakim Slovencem in ga zmerjati. Ko bi se mi obnašali tako surovo, bi oni kričali na vse grlo o balkanskem nasilstvu. Dobro vemo, zakaj baron Helldorf s svojimi uradniki tako dela z vso paro za Nemško Avstrijo. Dobro ve, da tam ne bo agrarne reforme in da bi potem zopet lahko gospodaril nad najlepšim delom slovenske Koroške. Vemo, da ima sladke spomina na zlate prejšnje čase, ko je moralo 600 najemnikov tako plesati, kakor je on godil. V Jugoslaviji bo pa agrarna reforma razdelila vsa veleposestva, vsak bo na zemlji, ki jo obdeluje, svoj gospodar. Zato se je pa baron in uradniki boje kakor hudič križa. Če baronu in Mannerju agrarna reforma ne ugaja, lahko gresta drugam. Baron je itak tajčpem, Mannerju pa, ki je slovenske matere sin, bomo zapeli:

Ko pojde Manner fort von Grebinj, Slovenske matere slavni sin, Ves žalosten zaklical bom: Wie a Schad', a Renegat ist hin.

Grabštanj. Zvedeli smo, da naši nasprotniki strašijo naše in omahljive ljudi s tem, da jim bodo prihodnje leto odvzeli njive, ki jih imajo v najem od Rosenbergovega veleposestva. **Če se po-**

služujejo Nemci že takih sredstev, potem bo pa njihova zmaga, o kateri vedno govorijo, izpadla jako klaverno.

Grabštanj. Veselimo se, Italijani pridejo! Zakaj? Zato, ker pravijo tako ljudje, ki so pamet in politiko s šavflo jedli. Vsi Slovenci bodo morali proč, ostali bodo samo Nemci. Pa nas je res strah, pa ne za nas, ampak za tiste Nemce, ki bodo ostali v Grabštanju. Toliko jih je, da bi še truge ne mogli nesti, če bi kateri od njih umrl. Vse drugo pa je pristna slovenska kri in marsikateri, ki vplje hajl, še nemško ne zna. Vsak, kdor pljuva v lasno skledo, je norec!

Pliberk. Dne 29. avg. so si mislili pliberški nemčurji, da smejo malo izzivati s svojimi zastavami. Ko so se pa popoldne vračali naši vrli fantje iz Grebinja domu, so potrgali nekaj zastav z nemškutarskih hiš. Tudi hiši Ankele na Krekovem trgu so jo odstranili. Ga. Ankele, ki je stala pri oknu, je pri tej priliki vrgla pet lončkov s cveticami na trg. Menda je mislila katerega naših pobiti. G. Ankele pa se je šel takoj pritožiti k antantni podkomisiji, da so mu to napravili Slovenci. Ga. Ankele pa je stala potem ves popoldan pri razbitih lončkih in jih kazala Pliberčanom. „Das ist die südslawische Kultur!“ Tudi črevljarija Brežnika je strašno razburila korajža naših fantov. „Das ist eine schöne Kultur! So was tun die Deutschen nicht“, je tarnal. Šuštar Brežnik, kaj pa je bilo lani maja? Ali ste videli gole stene v Narodnem domu in druge oropane in okradene hiše? Ali ste videli razdejane in onečaščene cerkve? Kakšna kultura je bila pa tam? Seveda tam vam je bilo vse prav, ker je bilo „genau“ po nemškem receptu! Našim vrlim slovenskim fantom čestitam!

Pliberk. V nedeljo so napadli na potu od gostilne „Pri vrelcu“ proti Hafnerju Močnika Valentina iz Štepane vasi štirje nemčurji iz Konovec ter ga neusmiljeno pretepli. Godi se kakor v srednjem veku, ko potniki niso imeli miru na cesti. „Freie Stimmen“ pa vpijejo „Vergewaltigungen in der Zone A“. Sami to delajo, potem pa na druge kažejo. Pretepači so menda bili Hafnerjev in Huberjevi. Nemčurska kultura!

Pliberk. Obisk. V torek nas je počastil Schumy s svojim štabom. Pri Nemcu so imeli zborovanje. Tretja soba je bila popolnoma polna samih zaupnikov. Med drugimi si lahko videl Abrehtovega Tineja iz Repl, Pušnika iz Štebna, gospoda in gospo Glavar, gospoda Metniza, Sorgo Hafner i. t. d.

Zanimivo bi bilo vedeti, če je bilo to zborovanje priglašeno Opozarjamo glavarstvo na ta sestanek!

Boroveljski okraj.

Svetna vas v Rožu. (Svarilo.) Ker se nahajajo v naši vasi elementi, ki razširjajo vest, da sem jaz tisti, ki pegla v „Korošcu“ naše Judeže in druge zaslepljenice, izjavljam, da bom proti vsakemu, ki bi kaj takega govoril, sodnijsko nastopal. J. Serajnik, učitelj v Svetni vasi. (G. J. Serajnik ni naš dopisnik, kar mu je pa lahko žal, ker imajo vsi, ki pomagajo pobijati nemčursko sodrgo, veliko zaslužnje pred Bogom in ljudmi. Ured.)

Vetrinj. Značilno! Nemci in nemškutarji so krstili novo cesto med Vetrinjem in Žrelcem za Rauberstrasse. To je za te ljudi značilno. Povedali so s tem, da mislijo samo na to, kje bi bila priložnost za ropanje. In tako so jo hitro pogruntali, da bi bila ta cesta, ki vodi skozi močvirje in gozd, za njihov najljubši posel pripravna.

Ljubelj. Tudi pri nas imamo par Judežev izdajalcev, ki se skrivajo okoli, ker so zgubili vso korajžo. Samo Ridovčinja je še toliko fejest, da bi se še rada postavila za Nemko, pa revica nemško ne zna. Zato pa klepeče in ropoče, da

se kar peni od same jeze, in pravi, da hišo stavi, da bo Ljubelj meja in kako bodo še leteli ti Kranjci čez Ljubelj. Ja, ja hišo lahko staviš, ker je zgubiti ne moreš, ko ni tvoja. Česa drugega si pa ne upaš, ker veš, da gotovo zgubiš. Svetujemo ti pa, da pustiš mirne ljudi v miru in da začneš delati pokoro za svoje grehe, dokler je še čas, potem bo prepozno. Zmaga je naša, nobena žavba vam ne pomaga; predobro poznamo nemško gospodo in njihove obljube. Kmalu bomo pokazali celemu svetu, da ne maramo več nemškega gospodstva, da hočemo biti pod okriljem naše matere Jugoslavije!

Kapla na Dravi. Pri nas se klatijo zdaj, odkar so se vrnili „Nemci“, različni elementi, in to podni in ponoči. Danes omenjamo Zeca, ki skače okoli. Za zecom pa hodijo Schützi, ki pa ne lovijo zeca, temveč slovenske duše za glasovanje. Tem Schützom bi se reklo bolj pravilno Raubschützi ali še bolje: Rauberschützi. Lani so pokazali, da so to. Bojjo se zato ričeta in želijo, da bi bila tu Nemška Avstrija, ki ravbarjev ne kaznuje, temveč daja takim banditom še nagrade. Heil, Nemška Avstrija! Mi pa pravimo: Živela Jugoslavija in z glasovnico bomo pokazali, da hočemo živeti v Jugoslaviji, ne pa v Nemški Avstriji, kjer bi imeli komando taki ravbarski feldbebelni!

Žihpolje. V nedeljo se je zgodil pri nas strašen zločin. Kiršnerju in še par drugim nemčurjem je ponoči na nedoumljiv način zgorel „ungeteiltes Kärnten“ v obliki par metrov dolge bandere. Ostal jim je le dolg drog, kakor jim bo po plebiscitu dolg nos. Najbrž so jim zastave zažgali D' Anuncijski fašisti.

Ribnica. Dne 22. t. m. je imelo nekaj nemčurjev svoj sestanek pri Dvorniku. Čudimo se, da daje sicer ugledna družina prostora za izdajalce. Menda je Bradač silno hvaležen Nemcem, da so si priberačili odprtje črte, ker se bo zopet mogel voziti s Tildo v Celovec na špacir in da bo smel tam zopet roko poljubljati nemškutarskemu orožniku Černicu, po katerem mu je postalo že dolgčas. Mogoče mu je pa ostal dolžen za moko puter, drva, kakor nekaterim drugim? Naj bo, kakor hoče! Mi smo veseli, da smo se ga iznebili, ker je bil to pravi surovež proti revežem. Samo, kjer je videl skrinje, polne žita in mesa, tam je bil jagnje. Tak spada gotovo na nemško stran.

Podgorje v Rožu. Dragi „Korošec“! Pri nas je zmerom dosti novic in poročati ti moramo najnovejše: „komisijo“ imamo. Ta „komisija“ je pa zelo čudna in nihče ne ve, kdo jo je imenoval in kako dolgo je že na svetu. Nekoč je hodil po vasi znan nemškutar, ki sliši na ime „Einspieler“ (Jokej po domače) ter je ljudem pravil same laži. (Pozabil pa je povedati, koliko konj je že imel in pa kje jih je dobil). Ker mu pa ljudje niso dosti verjeli, je rekel: „Jaz že vem, kaj govorim — saj sem pri komisiji“. Čez nekaj časa potem pa je prišel iz Nemške Avstrije železničar Kren — nemčurski Štajerc — in tudi ta se je hvalil, da je pri komisiji. Ker pa so vse dobre reči tri, sta ta dva dobila še tretjega kompanjona, ki tudi pravi, da je pri komisiji, in ta je Hamburger na Talah. Ker pa so ti trije nemčurji bolj kratke pameti in znajo samo lagati in ljudi farbati, so pozabili ljudem povedati, pri kateri „komisiji“ da so. Ljudje pa se smejejo in jim zato pravijo: „Komisija, družba z omejeno pametjo“. In tako imamo tukaj v Podgorjah s to „komisijo“ največji „hec“. Kako in kaj ta komisija dela, bomo pa prihodnjic poročali.

Medgorje. Dne 22. avgusta se je pri nas vršila prva narodna prireditev, namreč veselica s tombolo. Že dva dni poprej je

močno deževalo, zato smo bili v skrbeh radi udeležbe. Kljub temu pa je bila veselica dobro obiskana, kajti došli se Medgorjani in Radišani v prav lepem številu. Pevci in igralci so svoje vloge, akoprav so prvič nastopili, rešili zelo dobro. V imenu Žen. društva je gd. Pistotnik pozdravila vse goste ter jih v navdušenih besedah bodrila na delo za dan glasovanja. Zelo ugajal in mnogo smeja je izzval s svojim pogumnim prednašanjem „Župan-a“ fant Simon Šporn. Nato je sledila tombola s krasnimi dobitki. Oh, kako zaljubljeno smo gledali k darovom na stojaln, moški na tobak, ženske pa na sladkor, pa kaj je pomagalo vse gledanje, saj vsi nismo mogli „gvijati“. — Te lepe prireditve ne bomo pozabili; zahvaljujemo se vsem pevcem, pevkom ni igralkam ter jih prosimo da nam kmalu zopet kaj priredijo.

Bače ob jezeru. V nedeljo, 29. avg. tudi naši nemčurji niso pozabili svoje dolžnosti, da se morajo peljati na shod v Borovlje. Bivši Hinterlandsdrucker in Viehverwertungsbmann Jurč, katerega so Slovenci iz beljaške okolice že večkrat nagnali z gnojnimi vilami iz hlevov, je prevzel režijo za transport. Prav skrbelo ga je, da ne bi imel dosti transportnih sredstev za prevoz nemčurske zalege na razpolago. Zato je zapovedal, da se čim več vozov pripravi. Toda razočaranje, ki ga je doživel, je bilo veliko. Prišli so samo tisti zarukani Kaščarjev atej, ki so celo vojno jamrali in se jezili nad Nemci, ki so vojno povzročili, in nad drugimi Hinterlandsdruckerji. Nadalje še Kramar in Pronov Gorcl s svojo „heiltrompeto“, pa je bil šlus. Ker se jih pa ni več nabralo, so se odpeljali sami, da pokažejo v Borovljah, da je tudi še v Bačah en par zaplankanih nemčurjev. Kako jim je šlo med potjo in kaj so videli in slišali v Borovljah — o tem molče. Najbrž jim ni šlo po volji, ker so se pripeljali s tako pobešenimi nosovi po postranskih potih domov. Ali bi ne bilo boljše, če bi bili ostali doma ter se pokorili za svoje grehe? Jurč, ali si res misliš, da je v našem slovenskem Rožu še več takih trapov, ki bi si želeli rekvizicij in Viehverwertunge? Če še ne veš, da mi Korošci nočemo ničesar slišati o lačenbergariji, ti povemo sedaj za zmiraj, da boš miroval, ali pa pobral svoja šila in kopita ter odšel, odkoder si prišel in kamor te vleče srce. Naš Rož je bil in ostane slovenski, če je to tibi prav ali ne. Naši ljudje so lansko leto, ko so divjali tvoji sinovi z drugimi folksravbarji okrog, pretrpeli dosti gorja. Če si bil poprej prefeig, ko si odiral naše ljudstvo pri Viehverwertungi, bodi še sedaj, ko imamo, hvala Bogu, mir in red. Povemo vsem nemčurjem, da pri nas zanje ni prostora. Verstanden, vi deutschgesundigterji?

Žihpolje. Vsi, ki imajo razobešene zastave, dobijo v Celovcu, kakor smo izvedeli iz zanesljivih virov, petrolej po 6 K liter, bencin po 18 K, rudečo sol po 1 K kilo in belo sol po 2 K. Tomažej pa da še vsakemu kako nagrado v bankovcih. To vsem, ki imajo razobešene zastave, v znanje, da ne pride kdo prepozno. Kiršner je bil strašno hud, da so mu fano zažgali. Boji se, da bi ne dobil nagrade. Okrajno glavarsitvo opozarjamo, da naj ne prehranja teh ljudi, saj dobijo vse iz Celovca bolje in ceneje. Zadostuje jim namerč sol, petrolej in bencin. Jaka Lučovnik je obljubil, da bo prevzel 18. avgusta županstvo na Žihpoljah. Za sedaj izdaja samo še „fih-

pose“ teletom, ki hodijo v Nemško Avstrijo. Jaka, ali ste že sešteli, koliko fihposov boste potrebovali po plebiscitu?

Dnevne vesti.

Naša valuta zopet raste: Na Dunaju plačujejo za 100 dinarjev 1160 avstrijskih kron, za 100 naših kron 275 avstrijskih, za 1 našo krono 2 K 75 v avstr.

Na državni gimnaziji in drž. učiteljsku v Velikovcu se prične pouk po končanem plebiscitu, torej po 10. oktobru. Tudi sprejemni in ponavljalni izpiti se bodo takrat vršili.

Kdor išče, ta najde. Tako pravi že sveto pismo. O tem se je zadnjo nedeljo v Velikovcu prepričal tudi Mayerhoferjev fantalin, ko je poskusil enemu našincu iztrgati slovensko zastavico in pri tem še govoril nekaj o čuših. Komaj mu je ta beseda ušla iz ust, že jo je dobil tako po svoji buči, da je o belem dnevu videl vse zvezde. Ko se nato prijoče k materi, mu ta reče: Ali ti nisem pravila, da doma ostani? Stari Mayerhofer pa ga je okregal: Kaj si pa imel tam iskati? Upamo, da si bo ta frkolin za dolgo časa zapomnil, kedaj je zadnjikrat zmerjal poštene Slovence s čuši. Poba, doma biv ostav, pa bi biv zdaj zdrav!

Labod. Našemu krajevnemu odboru N. S. so poslali: ga. Anka Wutt-Čepinova 100 K, g. župnik Alojz Umlauf 60 K. Darovalcema se tem potom najiskrenejše zahvaljujemo. Rodoljubi posnemajte!

Pisarna „Zveze ženskih društev“ se nahaja sedaj v I. nadstropju meščanske šole.

Ljudska igra „Judež“, ki se je uprizorila že na različnih krajih s prav dobrim uspehom, je najbolj pripravna za čas plebiscita. Društva, ki jo hočejo uprizoriti, naj se obrnejo na „Zvezo ženskih društev v Velikovcu“, ki jim da besedilo rade volje na razpolago.

Virna vas. Nemčurji nemčurje tepeje. Dne 29. avg. so nemčurji pri nas hajlati in peli nemške pesmi, da si je lahko človek mislil, da je v Afriki med divjimi živalmi. Iz Bušlejeve gostilne pride nekaj nemčurskih fantalinov s Tonijem Glančnikom na čelu. Kmalu so si bili v laseh ter se pretepali, da je bilo veselje. Lepa ljubezen!

Proda se srednje veliko posestvo na spodnjem Koroškem v praša naj se pri g. Janezu Apačnik pd. Maisl, Labod.

Kupim
eno večje in eno malo posestvo, kakor tudi eno boljše gostilno, restavracijo, hotel, mlin ali žago. Navedena podjetja vzamem tudi v najem. Ponudbe z natančnim popisom in ceno na Andrej Marinc, Gomilsko pri Celju.

Koroškim bratom in sestram!

Na naši slovenski zemlji so hoteli nemčurji napravljati shode, da bi vas razni Judeži zmerjali in strahovali. Zvedeli ste o tem namenu in se klicati vas ni bilo treba, pa ste prišli v nepreglednih množicah, peš in na okrašenih vozovih, trdo so odmevali vaši koraki, krepko ste stisnili pesti in — ugali ste napihnjenege nasprotnika v kozji rog.

Srce nam je igralo veselja, ko smo gledali vaš mladeniški ogenj, moško preudarnost ter ljubko odločnost vrlih žen in deklet. Prsa so se nam širila, ko ste sami od sebe obljubliali, da pridete v še večjem številu, če vas zopet pokliče domovina.

Kje je sovražnik, ki bi bil kos takim discipliniranim bataljonom! Zato, dragi bratje, mile sestre, srčna vam hvala za trud, vztrajajte nadalje in sijana zmaga bo vaše plačilo!

Narodni svet za Koro. ko.

Kdo je našel dežnik?

Nekdo, ki se je 5. t. m. peljal z velikovškega shoda, je zgubil dežnik. Kdor ga je našel, naj ga odda v prošnji v Dobrli vasi.

Zobozdravnik dr. Janežič

ordinira od 1. septembra naprej vsak dan na Bledu, vila Rikli.

Primešaj krmi Mastin!

V smislu odloka deželne vlade za Kranjsko v Ljubljani z dne 18. julija 1899., št. 10.595, ki mi ga je mestni magistrat ljubljanski izporočil dne 28. julija 1899., št. 25.255, smejo dietetično sredstvo Mastin, redilni prašek, za prasiče in za vsako živino, lekarnarji, trgovci, drogisti in kramarji prosto prodajati. Mastin je kot prosti obrtni predmet oglašen. V Ljubljani, dne 3. avgusta 1900., mag. opr. št. 28.561.

Ako Mastina v lekarnah in trgovinah ne dobite, ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina stane K 30.50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftol-mazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni in izpuščaje; pri živini uniči garje. Lovček tega mazila velja po pošti 12 K 50 v.

Lekarnar Trnkoci v Ljubljani (Slovenija) zraven rotovža.

Pozor! Slovenski urar. Pozor!

Naznanjam slavemu občinstvu otvoritev svoje delavnice za popravljanje ur vsake vrste in sistema. Potrudi se bom, da ustrezem sl. občinstvu hitro in zanesljivo, ter prošim za obisk. Avberšek Gaspar, urar, Velikovec, v Čarfovi hiši.

Proda se fino moško kolo

(Freilauf). Pnevmatika dobra. Cena nizka. Gregor Kanzl, v Molovi kajži na Hrastnici p. Ruda.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.696.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menlice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.